

บันทึก  
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินราชการลับ

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วน ที่ สร.๐๑๐๔/๗๗๐๒ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๘ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเงินราชการลับ ความว่า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้แจ้งว่า นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนายปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินราชการลับ พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาและร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและวินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี แต่กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ๖๗ นายกรัฐมนตรีจึงมีบัญชาให้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) พิจารณาเรื่องนี้ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา และผู้แทนกระทรวงการคลังแล้ว มีความเห็นดังนี้

การที่จะพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมีบทบัญญัติที่ต้องด้วยลักษณะดังที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔๖<sup>๑</sup> ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ สำหรับร่าง

<sup>๑</sup> มาตรา ๑๔๖ ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมด หรือแต่ข้อใดข้อหนึ่ง

(๑) การตั้งขึ้นหรือยกเลิกหรือลดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือผ่อนหรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร

(๒) การจัดสรร รับ รักษาหรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน

(๓) การกู้เงิน หรือการค้ำประกันหรือการใช้เงินกู้

(๔) เงินตรา

ในกรณีเป็นที่ยสงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่จะต้อง มีคำรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้วินิจฉัย

พระราชบัญญัติเงินราชการลับที่เป็นปัญหาอยู่<sup>๒</sup> เมื่อได้พิจารณาร่างมาตรา ๕<sup>๓</sup> มาตรา ๖<sup>๔</sup> และมาตรา ๗<sup>๕</sup> แล้ว จะเห็นได้ว่ามีข้อความเกี่ยวกับวิธีการจ่ายเงินราชการลับและการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายนอกจากที่เป็นเงินราชการลับไปเป็นเงินราชการลับ จึงต้องด้วยลักษณะตามมาตรา ๑๔๖ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) จึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติเงินราชการลับฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามนัยมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตรงตามที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัยไว้

อย่างไรก็ดี โดยที่มาตรา ๑๔๖ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้วินิจฉัย” ฉะนั้น เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้อำนาจวินิจฉัยแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติเงินราชการลับฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ปัญหาเรื่องนี้จึงเป็นอันยุติ และต้องถือตามที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัย

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๑๘

---

<sup>๒</sup> มาตรา ๕ เงินราชการลับนั้นจะจ่ายได้ก็ต่อเมื่อมีงบประมาณตั้งไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเท่านั้น จะจ่ายจากเงินคงคลังหรือเงินทุนสำรองจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณมิได้

<sup>๓</sup> มาตรา ๖ รายจ่ายอื่นในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายนอกจากที่เป็นเงินราชการลับจะจ่ายอย่างเงินราชการลับหรือโอนไปเป็นเงินราชการลับมิได้

<sup>๔</sup> มาตรา ๗ เงินราชการลับที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่าย นายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งจ่ายเป็นคราวๆ ตามความจำเป็นคำสั่งให้จ่ายเงินราชการลับต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อนุมัติสั่งจ่าย

คำขออนุมัติจ่ายเงินราชการลับ จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อนุมัติและต้องแสดงวัตถุประสงค์ในการขอจ่าย จำนวนเงินที่ขอจ่าย จำนวนผู้ที่เกี่ยวข้องในการจ่าย และระยะเวลาปฏิบัติงานราชการลับ ถ้ามี